

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 10 maja 2012 r.

DOLiS/DEC-405/12/29042,29044

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana Z. F. na udostępnienie jego danych osobowych utrwalonych w jego skardze z dnia [...] marca 2010 r. przez Rektora Uniwersytetu w A. na rzecz Dziekana Wydziału Elektrycznego oraz upublicznienie tych danych przez Dziekana Wydziału Elektrycznego na posiedzeniu Rady Wydziału,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z. F., zwanego dalej także Skarżącym, na udostępnienie jego danych osobowych utrwalonych w jego skardze z dnia [...] marca 2010 r. przez Rektora Uniwersytetu w A., zwanego dalej także AUA, na rzecz Dziekana Wydziału Elektrycznego oraz upublicznienie tych danych przez Dziekana Wydziału Elektrycznego na posiedzeniu Rady Wydziału. W treści przedmiotowej skargi Skarżący wskazał, iż Rektor AUA naruszył przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, poprzez udostępnienie jego danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska, jako osoby, która złożyła do niego skargę na złamanie przez Dziekana Wydziału Elektrycznego AUA przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity Dz. U. z 2007 r., Nr 70, poz. 473 z późn. zm.) ww. dziekanowi. Nadto Pan Z. F. wskazał, iż jego dane osobowe zawarte w treści przedmiotowej skargi zostały udostępnione przez Dziekana Wydziału Elektrycznego AUA również innym pracownikom uczelni na posiedzeniu Rady Wydziału. Wobec powyższego Skarżący sformułował

wobec organu do spraw ochrony danych osobowych wniosek o zbadanie legalności powyższego procesu przetwarzania jego danych osobowych oraz cyt.: „(...) wydanie orzeczenia, że:

- Rektor AUA nie miał podstawy prawnej do przekazania Dziekanowi mojej skargi na naruszenie ustawy o wychowaniu w trzeźwości na terenie kilku wydziałów AUA, a - Dziekan WE nie miał podstawy prawnej do upublicznienia mojej skargi na posiedzeniu Rady Wydziału. Ujawnienie mojej skargi oraz danych osobowych przez Rektora AUA i Dziekana WE AUA nastąpiło bez podstawy prawnej, a jedynym celem tego było ośmieszenie mnie w środowisku akademickim w czasie, gdy byłem kandydatem na Rektora AUA”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Pan Z. F. jest pracownikiem naukowym Uniwersytetu w A.
2. W dniu [...] listopada 2009 r. w budynku Wydziału Elektrycznego AUA odbyła się uroczystość, podczas której dokonano [...] ufundowanego z okazji [...]. Wydarzeniu temu towarzyszyło spożywanie przez jego uczestników wina. Relacja z tej uroczystości, wraz ze zdjęciami przedstawiającymi grono akademickie oraz zaproszonych gości trzymających w rękach kieliszki z winem, została opublikowana na stronie internetowej Wydziału oraz w czasopiśmie uczelnianym AUA „F.” w artykule pt.: „Ż.”.
3. Powyższe zdarzenie stało się przedmiotem skargi, którą Pan Z. F. wystosował w dniu [...] marca 2010 r. do Rektora AUA. W treści przedmiotowego pisma Skarżący poinformował o naruszeniu w dniu [...] listopada 2009 r. w holu budynku Wydziału Elektrycznego AUA przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi poprzez spożywanie wina przez Dziekana tego wydziału, jego przedstawicieli oraz zaproszonych gości na terenie uczelni. Nadto Skarżący podkreślił, iż publikacja relacji z ww. uroczystości na stronie internetowej Wydziału Elektrycznego AUA może wypełniać znamiona czynów z art. 255 § 1 i 3 oraz art. 231 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny – Dz. U. z 1997 r., Nr 88, poz. 553 z późn. zm. (kopia przedmiotowego pisma znajduje się w aktach sprawy).
4. Wobec okoliczności, iż opisane przez Pana Z. F. w treści ww. skargi zdarzenie miało miejsce na Wydziale Elektrycznym AUA, Rektor AUA zwrócił się do Dziekana tego wydziału – Pana dr hab. inż. S. D. o ustosunkowanie się do zarzutów sformułowanych w treści skargi.
5. W dniu [...] marca 2010 r. podczas posiedzenia Rady Wydziału Elektrycznego AUA dziekan tego wydziału poinformował członków jego rady o skardze Pana Z. F. (kopia protokołu z posiedzenia Rady Wydziału Elektrycznego AUA z dnia [...] marca 2010 r. znajduje się w aktach sprawy).
6. Jak wskazał Rektor AUA w złożonych przed Generalnym Inspektorem wyjaśnieniach, cyt.: „(...) wbrew twierdzeniom prof. Z. F. nie przekazałem sprawy do załatwienia Dziekanowi WE (byłoby to sprzeczne z art. 232 § 1 kpa), ale jedynie zasięgnąłem u niego informacji w sprawie. (...) Dla wyjaśnienia sprawy w mojej ocenie niezbędne było zapoznanie Dziekana Wydziału Elektrycznego z treścią skargi. Identycznie ma się przecież rzecz w niniejszym postępowaniu, w którym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zapoznaje Rektora AUA z treścią skargi prof. Z. F.”. Jak podkreślił Rektor AUA powyższe działanie determinowane było dyspozycją

§ 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46). Nadto ww. podmiot wyjaśnił, iż cyt.: „(...) przepisy procedury administracyjnej (a częścią tej procedury jest postępowanie w sprawie skarg) nie przewiduje utajnienia personaliów jego uczestników. W szczególności organ załatwiający skargę może tę skargę w całości udostępnić osobie, od której chce uzyskać stanowisko w sprawie. Skoro dziekan jest gospodarzem wydziału i zgodnie z § 21 ust. 3 pkt 3 statutu AUA obowiązującego w dacie, której dotyczy omawiana sprawa był zobowiązany dbać o przestrzeganie prawa, bezpieczeństwo i porządku na wydziale to miał on prawo i obowiązek zapoznać się z treścią skargi”. Ustosunkowując się zaś do zarzutów Skarżącego dotyczących udostępnienia jego danych osobowych przez Dziekana Wydziału Elektrycznego AUA na posiedzeniu Rady Wydziału jej członkom, Rektor AUA wskazał, iż cyt.: „powiadomienie przez dziekana o treści skargi Rady Wydziału Elektrycznego było w mojej ocenie również uzasadnione. Rada wydziału jest wydziałowym organem kolegialnym uczelni który ma prawo i obowiązek być poinformowanym o wszelkiej istotnej dla życia wydziału korespondencji kierowanej do Rektora. W szczególności za istotną dla życia wydziału uznać należało korespondencję zarzucającą jego pracownikom spożywanie alkoholu na tym wydziale. Skoro skarga dotyczyła wznoszenia symbolicznych toastów podczas uroczystości mających miejsce na uczelni (w tym przypadku [...]) to konieczne było poinformowanie rady wydziału o takiej skardze, tak aby do czasu wyjaśnienia wątpliwości nie dawać pretekstu do mnożenia skarg o wyrażania przez skarżącego opinii o tym, że AUA jest «w czołówce rankingu polskich uczelni o największym spożyciu alkoholu na terenie uczelni». Zatem udzielenie tej informacji członkom Rady Wydziału – organu uczelni skupiającego pracowników, doktorantów i studentów, było niezbędne aby uprzedzić ich o możliwych zarzutach w przypadku, gdyby w trakcie uroczystości uczelnianych dochodziło do częstowania ich symboliczną lampką wina. Dziekan był zatem zobowiązany takiej informacji Radzie Wydziału udzielić”.

Nadto w dniu [...] kwietnia 2012 r. Pan Z. F. wniósł „o ustalenie, czy Rektor AUA przekazał dziekanom AUA moją skargę, jaką złożyłem do GIODO i czy dziekani, którym Rektor przekazał tę skargę odczytali ją na posiedzeniach swoich Rad Wydziałów”. Uzasadniając przedmiotowy wniosek Skarżący wskazał, iż cyt.: „jeśli do incydenty takie faktycznie miały miejsce, to można by porównać przypadek mojej skargi złożonej do GIODO z moim zawiadomieniem o popełnieniu czynów karalnych z dnia [...]03.2010 r. adresowanym do Rektora, zakładając oczywiście, że to zawiadomienie jest skargą”.

Odnosząc się do powyższego, należy wskazać, iż zgodnie z art. 78 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Stosownie zaś do treści § 2 ww. przepisu organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy.

Wobec treści cytowanego przepisu stwierdzić należy, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą okoliczności, które nakazywałyby uwzględnienie analizowanego wniosku w zakresie

ustalenia, czy Rektor AUA przekazał dziekanom AUA skargę, którą Skarżący złożył do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych i czy ww. dziekani odczytali ją na posiedzeniach swoich Rad Wydziałów. Takich podstaw nie dostarcza zarówno analiza akt przedmiotowej sprawy jak i treść uzasadnienia wniosku o przeprowadzenie tego dowodu. Należy bowiem zauważyć w tym miejscu, iż przedmiot niniejszego postępowania, zakreślonym skargę Pana Z. F., jest udostępnienie jego danych osobowych utrwalonych w jego skardze z dnia [...] marca 2010 r. przez Rektora AUA na rzecz Dziekana Wydziału Elektrycznego AUA oraz upublicznienie tych danych przez Dziekana Wydziału Elektrycznego AUA na posiedzeniu Rady Wydziału. Wobec powyższego sytuacja, na okoliczność której miałyby być przeprowadzony wnioskowany dowód nie dotyczy przedmiotu niniejszego postępowania, a jedynie, w ocenie Pana Z. F., ma poddać w wątpliwość zasadność zakwestionowanych przez niego działań ww. podmiotów podejmowanych w celu rozpatrzenia jego skargi. Reasumując, z materiału dowodowego niniejszej sprawy oraz z treści uzasadnienia przedmiotowego wniosku wynika, iż jego uwzględnienie, jako takie jest zbędne dla prawidłowej oceny analizowanej sprawy. Stanowiłoby także niepotrzebne przedłużenie niniejszego postępowania.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Wskazać należy, iż przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem co najmniej jednej spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, materialnych przesłanek. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, oprócz przypadku zgody osoby, której dane dotyczą (pkt 1), przetwarzanie danych (w tym ich udostępnianie innym podmiotom) jest legalne m.in. gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2) lub gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Mając na uwadze powołany wyżej przepis oraz okoliczności przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że zakwestionowany przez Pana Z. F. proces przetwarzania przez AUA jego danych osobowych zawartych w treści jego skargi z dnia [...] marca 2010 r. skierowanej do Rektora AUA znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Wskazać należy, iż AUA jako uczelnia państwowa był zobowiązany rozpatrzyć skargę Pana Z. F. na podstawie art. 227 i następnych Kpa, oraz w oparciu o przepisy wydanego na podstawie art. 226 Kpa, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków. Stosownie do treści § 9 ww. rozporządzenia jeżeli rozpatrzenie skargi lub wniosku wymaga uprzedniego zbadania i wyjaśnienia sprawy, organ właściwy do rozpatrzenia skargi lub wniosku zbiera niezbędne materiały. W tym celu może zwrócić się do innych organów o przekazanie niezbędnych materiałów i wyjaśnień. Nie ulega zatem wątpliwości, iż wobec wpłynięcia do Rektora AUA formalnej skargi Pana Z. F. dotyczącej postępowania pracowników Wydziału Elektrycznego kierowanej przez niego uczelni, niezbędne było gruntowne zbadanie przez AUA niniejszej sprawy, czemu służyć miało zażądanie ustosunkowania się do niej przez odpowiedzialnego za przestrzeganie prawa i porządku na ww. wydziale jego dziekana.

Uznać zatem należy, że przetwarzanie przez AUA danych osobowych Skarżącego zawartych w ww. skardze miało na celu jedynie rzetelne ustosunkowanie się do sformułowanych w niej zarzutów, a co za tym idzie było niezbędne dla spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

W świetle udzielonych przez Rektora AUA wyjaśnień, nie sposób również uznać, aby zakwestionowane przez Skarżącego przetwarzanie jego danych osobowych naruszało jego prawa i wolności, skoro jak wskazano, skargę, w której były one zawarte Rektor AUA udostępnił jedynie osobie, której w głównej mierze dotyczyły sformułowane w niej zarzuty.

Odnosząc się zaś do zarzutu Pana Z. F. dotyczącego udostępnienia przez Dziekana Wydziału Elektrycznego AUA jego danych osobowych zawartych w treści jego skargi członkom rady ww. wydziału, wskazać należy, iż powyższy proces przetwarzania danych Skarżącego znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Motywem przedmiotowego postępowania było również poinformowanie o zarzutach Skarżącego osób, których one dotyczyły oraz, jak wskazał w złożonych wyjaśnieniach Rektor AUA, uczulenie ich w kwestii niedopuszczenia do powtórzenia się zdarzeń będących przedmiotem skargi w przyszłości w celu uniknięcia podnoszonych w niej zarzutów.

Nadto podkreślić należy, że skoro ujawnienie treści pisma Skarżącego, a co za tym idzie również jego danych jako autora skargi, ograniczyło się do kręgu osób, w środowisku których miały miejsce fakty opisane w tym piśmie, a więc upoważnionych do zapoznania się z nim, to nie sposób doszukiwać się w tym postępowaniu naruszenia praw i wolności Pana Z. F.. W szczególności nie sposób stwierdzić, że do takiego naruszenia doszło w kontekście okoliczności, iż zakres danych jakie zostały udostępnione poprzez upublicznienie jego skargi z dnia [...] marca 2010 r. na forum Rady Wydziału Elektrycznego AUA, ograniczał się jedynie do jego imienia i nazwiska jako jej autora. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt, iż skarga ta złożona została przez Pana Z. F. jako profesora zatrudnionego na tym wydziale więc wchodzącego w skład społeczności, wobec której formułował zawarte w niej zarzuty. W kontekście powyższego zasadnym zatem było wskazanie przez dziekana ww. wydziału, iż skargę sformułował jeden z jego członków w celu podjęcia dyskusji nad zasadnością dalszego stosowania na wydziale praktyki polegającej na częstowaniu symboliczną lampką wina uczestników odbywających się na nim uroczystości.

Jednocześnie wskazać należy, iż regulacją na gruncie, której Skarżący może poszukiwać ochrony prawnej oraz dochodzić swych roszczeń z tytułu naruszenia jego dóbr osobistych są przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r., Nr 16, poz. 93 z późn. zm.). Stosownie bowiem do treści art. 23 ustawy Kodeks cywilny niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc w skutek działania AUA doszło, w ocenie Skarżącego, do naruszenia jego dóbr osobistych, może on dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Przepis art. 24 ustawy Kodeks cywilny gwarantuje osobie, której dobro osobiste zostało zagrożone, uprawnienie do wystąpienia z żądaniem zaniechania działania naruszającego dobro osobiste, a w razie już dokonanego naruszenia żądania, ażeby osoba która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Jednocześnie w myśl art. 448 Kodeksu cywilnego w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem

zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Natomiast art. 17 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), wskazuje na właściwość sądów okręgowych w rozstrzyganiu spraw tego rodzaju.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.